

kunstnere, over, at man nu fik en mulighed for at få kompensation for det, som rigtig mange gør, nemlig lader være med at betale for de værker af forskellig art, vi nyder godt af, men i stedet kopierer gratis hos venner og bekendte. Alle ved jo et eller andet sted godt, at når man gør det, er der nogle, der bliver snydt. Det er jo altså dem, der har lavet musikken, der bliver snydt; det er dem, der har lavet filmen, der bliver snydt; det er skuespillerne, der bliver snydt; det er musikerne, der bliver snydt.

Det er bare så svært som enkelt borger at påtage sig det ansvar. Desværre er det et ansvar, man ofte ender med at løbe fra og nægter at erkende at man også har del i. Resultatet er jo, at vores skabende kunstnere og vores udøvende kunstnere ikke får penge for det arbejde, de rent faktisk har lavet; at vi snyder dem lidt alle sammen.

Det prøvede vi så at kompensere for ved i sin tid at indføre blankbåndsafgiften, men der er vel dårlig nok nogen i dag, der ved, hvordan et videobånd ser ud – formanden rømmer sig heroppe, og jeg ved da også selv, hvordan de ser ud, jeg er godt nok ikke god til at styre en videomaskine. Det er det her med, at den teknologiske udvikling er løbet fra den måde at honorere vores kunstnere på.

Jeg vil, lige som det er blevet sagt af andre ordførere, også opfordre kulturministeren til snarest muligt at indkalde os til nogle forhandlinger om, hvad man gør for at sikre en ordentlig kompensation for vores skabende kunstnere og vores udøvende kunstnere til erstatning for det her.

Kl. 11:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den konservative ordfører, og det er fru Henriette Kjær.

Kl. 11:55

(Ordfører)

Henriette Kjær (KF):

Vi Konservative kan støtte denne implementering af servicedirektivet på det kulturelle område, og vi støtter dermed, at ministeren får myndigelse til at fastsætte de regler, som servicedirektivet stiller krav om, og det er altså regler om sagsbehandling i forbindelse med rettig-hedsorganisationer.

Den blankbåndsortning, der har været lidt diskussion om her i dag, mener vi skal fortsætte som hidtil, og det er jo også meningen med forslaget her. Der er alene lagt op til en teknisk æn-

dring, som er formuleret i § 46 a. Den større diskussion i en bredere kreds skal foregå ved for-handlingsbordet og ikke her, og det må vi jo komme tilbage til på et givent tidspunkt. Tak.

Kl. 11:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den radikale ordfører, og det er fru Bente Dahl.

Kl. 11:56

(Ordfører)

Bente Dahl (RV):

Da ordføreren ikke kan være til stede i salen i dag, skal jeg hermed meddele, at Det Radikale Venstre som udgangspunkt kan tiltræde lovforslaget, og at vi ser frem til den videre behandling af lovforslaget i udvalget.

Kl. 11:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det. Så går vi til Enhedslistens ordfører, og det er hr. Per Clausen.

Kl. 11:57

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Enhedslisten er også meget positiv over for det her lovforslag, på trods af at det handler om at gennemføre et EF-servicedirektiv, som vi ikke er spor positive over for. Når vi er positive over for det her lovforslag, er det, fordi – og det synes jeg er rosværdigt – at embedsmænd og ministre har brugt deres kreative evner og talenter til at sikre sig, at de negative konsekvenser af at gennemføre servicedirektivet på det her område bliver begrænsede. Måske kunne man endda gå så vidt som til at sige, at den måde, hvorpå man her sikrer, at det bliver implementeret i det indre marked, som det så smukt står i lovforslaget, indebærer, at det ikke får nogen konsekvenser overhovedet. Og hvis man er i stand til at forhindre EF-direktiver i forbindelse med det indre marked i at få nogen betydning overhovedet, så er det godt arbejde, som vi gerne vil støtte.

Vi støtter sådan set også det, at man sikrer, at der bliver et egentligt lovgrundlag for kompensationsordningen i forhold til blankbåndsortningen. Jeg vil lige knytte en enkelt kommentar til det, nemlig at når man har nået min alder, kan man jo huske både spolebåndoptagere og smal-filmsapparater, og derfor har man måske så ikke så svært ved at forstå, at nogle af de løsninger, som blev indført dengang, i dag er forældede i forhold til teknologien, fordi ens egne kompetencer jo unægtelig også er blevet udfordret undertiden, når det handler om at følge med i forbindelse med at bruge den nye teknik, selv om,